

Молитва за безбожнике

владике Николаја Велимировића

Сва бића, Боже, сведоче о Твом бићу, јасније него сат о сајцији, и град о градиоцима, и песма о певачу, и реч о језику и разуму. Јаснији си од сунца, свесилни Боже наш, ипак безбожници не знају за Тебе; и још црње: безбожници у злоби срца свог неће да знају за Тебе. Загњурују главе своје у земљу, као ној у песак, и вичу: невидимо Га, не знамо Га, нема Га! Ја им зборим речима о Теби, који си саздао реч и устројио говор, они се смеју. Ја им чиним милост у име Твоје, они се срде. Ја им понављам речи пророка Твојега: во познаје господара својега (Исаија 1, 3), како ви људи да не познајете Господа свога? А они одговарају: Нема Господа! Одсекла се река од извора — пресушиће. Пресушило је срце у безбожника — пресушиће им сасвим и разум. Полудеће, као што су сви безбожници полудели. Страх ме обузима, да поред мене живог суседи моји не потону у ад.

О, Изворе живота, кажи ми, кажи слуги Твоме: како толика смрт може савити гнездо у живој души човековој?

О, вечно Сунце правде и истине, како толики мрак може пасти на разум човечији, да не може да прочита и разуме почетно и завршно слово свих бића у свету? Није ли, Господе, овако: грех за грехом као конач по конач, док се није изаткала дебела завеса, која од Тебе сакрива и покрива?

Но не допусти, Господе, да цар таме савлада до краја створења Твоја! Тресни силом Твојом и блесни зракама Твојим, да би се пробудили успавани и адом опијени! Учини оно што само Ти знаш и можеш, да се покају суседи моји, беднији и од свих створења Твојих.

Јер ће лепо бити суседи моји кад се покају и Тебе познаду, по молитви слуге Твога светог Мојсеја Мурина. Као блудни синови кад се из друштва свиња поврате у друштво анђела. О како ће звучнија и стројнија бити песма Твојој слави и величини кад је сви покајани синови Твоји запевају заједно са вернима и заједно са војскама анђелским на небу, које дан и ноћ славе и величају Оца и Сина и Светога Духа, Бога једнога, живог. Амин.

